

స్వర్గారోహణమే... ప్రేమంటే!

- రాధేయ

కాలం చిటికెన వేలు పట్టుకొని
నా కవితాకన్య అడుగులు వేస్తోంది
నిద్రకూ, మెలకువకూ మధ్య
నిత్యజాగరణతో
అమలిన హృదయం కోసం
చేతులు చాస్తోంది
క్రిక్కిరిసిన ఆశలతో ఊపిరాడని
మనసుతో అన్వేషణ మొదలైంది
అడుగడుగునా నైరాశ్యవలయాలు
తెరలు తెరలుగా కన్నీళ్ళు
మసక మసకగా దృశ్యాలు
దుఃఖం తీగలై సాగి
బాష్పవైవేద్యం సమర్పిస్తోంది
అనుభవాలన్నీ గాయాలే
గాయాలన్నీ అనుభవాలే
అడుగుసాచలేని దూరంలో
గమ్యం కన్పిస్తూ వుంది!
పాతికేళ్ళ ప్రాయంలో
ఈ ప్రపంచమంతా ముంగాళ్ళమీద
దోసిలిపట్టి నిలిచేది..
ఆరుపదులు దాటిన వయసులో
ఈ ప్రకృతి సమస్తం ఆకులు రాలిన రుతువై
నావైపు దీనంగా చూస్తోంది...
అచంచల ప్రేమలో ఆత్మవిశ్వాసం కొడిగట్టదు
యెడబాటు దీర్ఘమైతే ప్రేమ కుదించుకుపోదు
ప్రేమించడమంటే -
ఒక స్వర్గంలోకి ప్రయాణించడమే
స్వప్నకాసారం లోకి ప్రవహించడమే
ప్రేమకై జీవించడం, ప్రేమలో మమేకం కావడం
ఊహల దాహార్తిలో పెదవులమీద

తడిసంతకం దిద్దినట్లే!
నీకూ నాకూ మధ్య ముగింపులేని
కవితా వాక్యంలా ఈ ప్రేమ లేఖ...
రాసిన ప్రతి వాక్యం చివరా
నా సంతకమే వుండాలని తపన
ప్రేమరాహిత్యం మనసుల్ని ఎడారిచేస్తుంది
అక్షరాలమధ్య సామరస్యం కుదరకపోతే
భావం ఏకాకిగా మిగిలిపోయినట్లు
పరిహాసాలు పల్లవించే కాలంలో
దరహాసాలు పుష్పించవు
కనైపుల టపటపల్లో కంజీర పల్కినట్లు
మందహాసం ఒక్కసారిగా వలసబోతుంది
మంచిగంధం ఇగిరిపోతుంది
ఆకారంలేని తియ్యటి బాధ
గుండెల్లో సలుపుతూనే వుంటుంది
భంగపడిన ప్రతిస్వప్నం నన్నువెక్కిరిస్తూ

గడప గడపనూ గాయాలతో
 కడుగుతున్నట్లే వుంటుంది
 సున్నితమైన వీణమెట్లపై
 వెన్నెల జలపాతం గారాలు పోతోంది
 అదును తర్వాత ఓ చినుకు
 మట్టిని ముద్దాడబోతే
 మూతిముడుచుకుంది గరికపువ్వు
 ఆకాశాన్ని అవలీలగా ఈదేస్తున్న పిట్టలగుంపు
 తొలిసంజె చెరుగును మునిపంటలాగుతూ
 వయ్యారాలు పోతోంది
 నా కవితా సృజన కోసం
 ఈ ఏకాంత సాయంసంధ్యను
 ఇంకాస్త పొడిగించుకొని
 నావెంట నడిపించుకుపోతాను
 ఓ నా ప్రాణహంసా!
 రెండు పుష్కరాలుగా నిన్ను అన్వేషిస్తున్నాను
 ఏ స్వర్గ ద్వారాలకు తోరణమై నిలిచావో...

ఏ గాంధర్వలోకంలో సుమధుర
 సుస్వర నాదమై పలుకుతున్నావో...
 నిన్ను నేను ప్రేమించకుండా ఉండలేను
 ప్రేమించడమే నేరమైతే
 ఈ జీవితం ఉనికే ప్రశ్నార్థం సుమా!
 పడవ నడిపే సరంగు
 నదిమీద అలిగి దిగివెళ్ళిపోతే
 భయమెందుకు సఖీ!
 మనదైన కాల्పనిక నావలో
 ఊహల కెరటాలపై ప్రయాణిద్దాం
 ఆవలి తీరం చేరుకుందాం!!
 ప్రకృతిలో పాటై మిగిలిపోదాం
 మనకంటిపాపల్లో దృశ్యమై నిలిచిపోదాం!
 ప్రేమను... మన పురాతన సంస్కారంగా
 ఈ ప్రపంచానికి చాటుదాం!!

మరుపు-నిద్ర-మరణం...

తరువాయి భాగం

ఆ అర్భకుణ్ణి ఆరోజు కొట్టినందుకు ఈనాటికీ
 నాకు గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా మనస్సు వికలం చెందుతూనే
 వుంటుంది. మరుపు, నిద్ర, మరణం ఇవి మూడే
 భయంకరమైన దుఃఖ బాధల నుండి తాత్కాలికంగానో
 శాశ్వతంగానో ముక్తిని ప్రసాదిస్తాయి. నిద్ర మాత్రం
 ఒకకరకంగా పడుతుందిగానీ మిగిలిన రెండూ
 అనుభవంలోకి రాలేదు కాబట్టి నా మనోవేదన మాత్రం

తరచూ కొనసాగుతూనే వుంది.

ఈ మాత్రం విజ్ఞాన సంపద ఇప్పుడు
 మాకుందంటే దానికంతా తమ ఆశీర్వాద హస్తంతో
 మాకు విద్యాభ్యాసం ఆరంభించిన “మా
 సాకలైవోరు(లు)”.

యాన్ రెడ్డి

యాన్ రెడ్డి గారి నివాసం కడప. వ్యవసాయం చేస్తుంటారు.